

- A nemzet fogalmáról
- Kapcsolataink tovább fejlődnek
- Omega: ballagók búcsúzása
- Bölcsészek kari oldala
- Tigris

SZEGEDI

Egyetem

VII. évf. 3-10. szám A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA 1969. június 24.

OLVASÓ NÉPÉRT MOZGALOM

Ankét főiskolánkon

Az olvasási nevelésről — Tizenkét intézmény képviselőinek vitája — Plakát és könyvkiállítás — Darvas József a kollégiumban

A Magyar Írók Szövetsége által egy éve elindított „Olvasó népért” mozgalom keretében a Szegedi Tanárképző Főiskolán kiadott Módszertani Közlemények szerkesztősége „Olvasóvá nevelés” címmel május 28-án ankétot rendezett. A program az igazgatóságon rendezett sajtófogadással kezdődött. Németh István, a Módszertani Közlemények főszerkesztője tájékoztatta röviden a megjelenteket a kiadvány múltjáról és feladatairól. A lap kiadása 10 éve indult meg. Szeparált, provinciális jellege csak két éve szűnhetett meg, amikor országos kiadvánnyá vált. A lap fontos feladata, hogy a pedagógusokat rászoktassa a szakirodalom olvasására, valamint segítse az oktató-nevelő munkát.

Irodalomoktatás, reform, olvasómozgalom

Miklósvári Sándor, a Művelődésügyi Minisztérium pedagógusképző osztályának vezetője a tanár- és tanítóképző intézeteknek a mozgalomba történő bekapcsolásáról beszélt. Ezután Darvas József író, a Magyar Írók Szövetségének elnöke vette át a szót.

— Az az érzésem, hogy valami nagyon fontos dolog indul el innen Szegedről — mondta. Amikor a mozgalmat elindítottuk, tudtuk, hogy sok éves vagy évtizedes munka áll előttünk. Láttuk, hogy az irodalomoktatás nem tudja betölteni szere-

pét. Valami olyasmire lenne szükség, mint a Kodály-féle zeneoktatási reform. Csak-hogy irodalmi életünkben hozzá fogható zseniális alkotó és közéleti személyiség nincs. Eppen ezért sok ember együttes munkájára kell építenünk. Mindenképpen azt szeretnénk, ha nem kampányjellegű lenne a mozgalom. Megalapozott, tudományos alapokon folyó munkát akarunk. Iskolai, pedagógiai vonatkozások mellett más kérdésekre is oda kell figyelnünk. Például arra, hogy a könyvtári beszerzések 40 százalékkal csökkentek az utóbbi évben, melynek az eredményeként az olvasólétszám máris csökkenő tendenciát mutat. Ugyanakkor könyvkiadásunkban is kedvezőtlen aránybeli eltolódás mutatkozik a ponyvák, krimik felé. Csökkent viszont a nemes és az élő magyar irodalom kiadása.

Németh István főszerkesztő a pedagógus kulcsszerepét fejtegette. Jónéhány társadalmi szervezet csatlakozott máris a mozgalomhoz, ahol a munka nagy részt pedagógusok végzik. Több mint egymillió az általános iskolások száma, akik nevelése a pedagógusok kezében van, és akiken keresztül nagy hatás gyakorolható a szülőkre is.

Végül még megtudtuk azt, hogy a rendezvénysorozatban tíz tanítóképző, három övönképző intézet és négy főiskola összesen 21 képviselője vesz részt.

Kötelező olvasmány, vagy az olvasás kötelessége

A második program pont a mozgalom keretében a főiskolai hallgatók által rendezett plakátkiállítás és a Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó ifjúsági könyvkiállításának megnyitója volt az irodalmi előadókban. A megnyitót dr. Riesz Béla főiskolai adjunktus tartotta, majd Fischer Ernő tanácskezelő főiskolai docens nyújtotta át a díjakat a legjobb plakátok tervezőinek, néhány szóban összefoglalva a mozgalom lényegét. Első díjat Csikós András, a második díjat megosztva Stéhlik János és Sinkó János, harmadik díjat pedig Tandí Lajos plakátja kapott.

Dr. Szendrei János főiskolai igazgató üdvözlő szavai nyitották meg az olvasóvá nevelésről rendezett ankétot, majd Miklósvári Sándor bevezető referátuma következett.

Előadásában arról beszélt, hogy meg kell óvni a mozgalmat minden kampányszerűségtől. Nemcsak mennyiségi, hanem minőségi fejlesztésre is szükség van. Kettős feladat áll a mozgalom előtt. Részint ol-

(Folytatás a 3. oldalon.)

Nevelés tanrenden kívül

A Gyógyszerésztudományi Kar nevelési bizottságának működéséről

Lapunk április 8-i száma tudósított a gyógyszerészkar patronusi munka hét évének eredményeiről és tanulságairól. E tanulságok és a belőlük következő feladatok koordinálása a „tanrenden kívüli nevelés” átfogó, elvi irányítása a kari nevelési bizottság hatáskörébe tartozik. Ezért kerestük meg dr. Dinner Zoltán egyetemi tanárt, a kari nevelési bizottság vezetőjét, hogy megjelent cikkünk gondolatait, következtetéseit tovább folytassa, néhány kérdést tegyünk föl a bizottság működésével, hatáskörével kapcsolatban.

— Mint említett cikkünkben is láttuk, a gyógyszerészkar patronálási munka eredményes volt az utóbbi hét évben. A csoportpatronusok zömmel odaadóan, lelkesen látták el munkájukat, s megszerezték a hallgatók bizalmát, rokonszenvét, ami az eredményes, hatásos nevelés előfeltétele. Milyen támogatást kapnak a kartól munkájukban a patronusok?

A karunkon kilenc éve működő nevelési bizottság rendszeresen ellenőrzi a patronálási tevékenységét, elemzi annak tapasztalatait. Való igaz, hogy a jó patronus, a jó nevelő meg tudja szerezni és tartani a rábízott 10–20 hallgató bizalmát, ki tudja vívni magának e bizalom elnyeréséhez feltétlenül szükséges tekintélyt. Az igényes hallgatók kikövetelik és ki is használják a patronálásból adódó lehetőségeket, a patronusok nagyobb szakmai tapasztalatát; nem terhes, hanem gyümölcsöző, hasznos kapcsolatot látnak a patronálásban. Különösen nagy felelősséget jelent az elsőévesek patronálása, hiszen azokat meg kell ismertetni az egyetemi munka, az egyetemi élet új, a középiskolától eltérő körülményeivel, s az első benyomásoktól nagymértékben függ e hallgatók további fejlődése, egyetemen való előrehaladásuk. A nevelési bizottság gondoskodni igyekszik arról, hogy ezek a hallgatók megszerezzék a munkának ezt az új „egyetemi” szemléletét, segíti alkalmazkodásukat, a megváltozott követelményekhez közvetlenül s közvetve, a patronusokon keresztül. Évfolyamról-évfolyamra haladva egészen a végzésig megvan ennek a vertikálisan szervezett oktatáson kívüli nevelőtevékenységnek a nagyon fontos hatásköre és feladata. S hogy teljesítette-e ezt a feladatát, az leginkább azon mérhető le, hogy a végzés után munkahelyére került fiatal szakember mennyire tud megfelelni az élet diktálta társadalmi-közéleti követelményeknek is, megvan-e benne az alkalmasság és tudatos készség e feladat gyakorlására.

— Voltaképp e készségek, e társadalmi-közéleti érzékenység és aktivitás fejlesztését célozzák oktatás-nevelési reformunk újabb intézkedései, a kommunista szakemberképzés megvalósítása jegyében fogant tartalmi reform céljai is. Hogy segíti e reformfeladatok teljesítését a patronusi munka és a kari nevelési bizottság?

— Anélkül, hogy túlságosan elmélyednénk részletkérdésekben: kezdve azon, hogy a vidékről Szegedre került elsőévesnek segítünk a város megismerésében, a várossal való megbarátkozásban egészen addig, hogy a nevelési bizottság igyekszik tapasztalatokat szerezni a kikerült és elhelyezkedett végzett hallgatók működéséről; nagyon sokféle módon és formában próbáljuk egyengetni, irányítani a hallgatók személyiségének bontakozását, önállóságuk, határozott ítéleteik, véleményük kialakulását a legáltalánosabb elvi-politikai kérdésekben épp úgy, mint egyedi, konkrét morális vagy más természetű problémákban. A patronáló oktatók szinte mindegyike elvégezte a Marxizmus—Leninizmus Esti Egyetemet, tájékozott, felkészült ilyen kérdések megválaszolására. Ugyanakkor fontos az is, hogy a patronusokra hallgatnak a velük rokonszenvező hallgatók a szakmai kérdésekben is, megfogadják tanácsait, megjegyzéseiket bármilyen dologban, a laboratóriumi fejelemtől a tudományos érdeklődés szakterületének megválasztásáig. Harmadéven több ideje jut a hallgatóknak általános műveltségük, tájékozottságuk gyarapítására, s ilyenkor a program mellett a patronus is múlik, hogy használják-e tartalmazó a több szabadidőt a kar hallgatói. De különösen fontos a nevelésesek patronálása, hiszen a végzés előtt állók már „kifelé”, jövődi munkahelyeik, állásuk felé néznek az egyetemről, s ebben az eligazodásban okos józansággal, mély morális megfontoltsággal mérhetetlenül sokat segíthetnek a patronáló oktatók. Nevelési programunkat a pedagógia tudományos eredményei segítségével alakítottuk ki. A patronálás elvi megalapozottsága, céltudatossága emeli e munka színvonalát. Ennek az elvi meg alapozottságnak kommunista szellemű biztosítását tekintti legfőbb feladatának a kari nevelési bizottság.

A. A.

Viszontlátásra!

Lapunk e terjedelmesebb, összevont száma búcsúzó lapszám is. Tanévet búcsúztatunk, hiszen legközelebbi számunk majd csak az új tanév kezdetére, szeptember 8-án jelenik meg. Kötelességünk ez a búcsúzás és nem formális gesztus, hiszen jónéhány olvasónk végez most is, megválván az egyetemről, megválván a ponttól, amelynek olvasója, előfizetője volt. Nekik kívánunk eredményes jó munkát, sikeres előrehaladást pályájukon, boldogságot életükben.

Oket, a búcsúzókat köszöntjük e szám OMEGA összeállításával, ahogy majd szeptemberben az elsőéveseket üdvözlő ALFA külföldi számunk. S, hogy a lap és olvasói viszonya tovább mélyüljön, hogy mind többen olvassák a Szegedi Egyetemet intézményeinkben, szerkesztőségünk is fokozott erővel dolgozik majd. Egy még tartalmasabb és szebb szegedi egyetemi lap érdekében.

Minden olvasónknak eredményes vizsgaidőszakot, jó nyaralást, kellemes pihenést kívánunk. Viszontlátásra, szeptemberben.

Elindultak. S ez már csakugyan a búcsúzás, az iskolától, a közösségtől, egymástól való búcsúzás útja. Ma még együtt, holnap már külön, ki-ki a maga útján járva halad tovább, él s dolgozik. Idén elmaradtak a hagyományos konflisok. Hja, az új mechanizmus!... Gyalog járták be a végzős orvosok az intézeteket, a klinikákat, a Tiszapartot. A könnyek azért megmaradtak a virágokkal együtt. S a dal is: Ballag már a vén diák ***

